

NOTA SOBRE ELS RESULTATS OBTINGUTS AMB LA REACCIÓ DE MEINICKE PER AL DIAGNÒSTIC DE LA TUBERCULOSI

per

P. DOMINGO

LL. SAYÉ

E. Meinicke ha publicat recentment els resultats obtinguts amb una nova reacció de floculació, que creu que demostra l'existència d'anticossos específics en el sèrum dels tuberculosos.

Hem tingut ocasió d'estudiar-la en 105 sèrums de tuberculosos i de malalts no tuberculosos, en nens vacunats amb BCG i en individus sans. La tècnica emprada ha estat l'aconsellada per l'autor, la qual anomena «reacció de cúpula».

Els resultats obtinguts els hem agrupat en dues sèries, A i B.

En la sèrie A s'inclouen tots els sèrums examinats i en els que la reacció es mostra absolutament característica o és solament positiva en un tub (15 obs.) o quan, al mateix temps, el control lues és positiu (23 obs.). En la sèrie B (67 obs.) hem exclòs els casos que han donat control lues positiu i els que han donat reacció en un sol tuberculós i, per tant, correspon als casos en els quals la reacció als anticossos tuberculosos es demostra més netament.

Diagnòstic	N.º		—		+		++		+++		++++	
	A	B	A	B	A	D	A	B	A	B	A	B
Malalts no tuberculosos.	4	2	2	I	I	I	—	—	—	—	I	—
Malalts amb processos clínicament dubtosos..	5	3	2	2	I	—	—	—	I	I	I	—
Tub. pulmonar tancada, activa.....	7	5	I	—	3	3	I	I	2	I	—	—
Tub. pulmonar oberta...	49	32	7	6	15	9	9	7	7	5	II	5
Tub. pulmonar en re- gressió.....	3	2	2	2	—	—	—	—	I	—	—	—
Tub. pulmonar en estat de guarició.....	13	8	3	2	4	2	4	3	I	—	I	I
Nens vacunats amb BCG.....	10	7	3	3	5	2	I	2	I	—	—	—
Individus sans.....	14	8	5	5	3	I	4	2	2	—	—	—

El nombre d'observacions és massa reduït perquè pugem fer més que avançar els resultats obtinguts, amb les conclusions provisionals que es dedueixen. En primer lloc, si comparem els resultats globals obtinguts en les dues sèries A i B, observarem algunes diferències. Així, i fent la salvetat sempre que el nombre tan limitat de casos en alguns grups no autoritza més que a fer deduccions amb les reserves ja indicades, sembla resultar que la proporció de sans amb reaccions positives és més reduïda en els de la sèrie B i que els resultats obtinguts en aquesta sèrie deuen correspondre més a anticossos específics que els que s'observen en la sèrie A. Així, la major raresa de reaccions intensament positives en els grups de casos tancats actius en regressió, en estat de guarició, en la sèrie B, fet que correspon, a més, a les interpretacions de Meinicke, parla en el mateix sentit. Si noves investigacions confirmen aquesta interpretació, haurà de valorar-se la reacció especialment quan s'hagi eliminat tot factor que pugui atenuar-ne o reduir-ne la sensibilitat, fent les comprovacions sobre el contingut real d'anticossos, corresponent a la sífilis, llur saturació,

com indica Meinicke, i donant a les reaccions que només es manifesten en el tub amb l'antigen alcohòlic fort i acuós feble, la significació de reaccions dubtoses.

No escau a aquesta nota l'anàlisi detallada dels resultats per grups. Referint-nos als principals, podem dir que en els casos amb bacil a l'esput la reacció ens ha donat 86-81 per 100 de resultats positius en les sèries A i B, respectivament. En els casos dubtosos de tuberculosi, de tuberculosi pulmonar tancada activa, en els processos regressius i en estat de guarició i en els no tuberculosos, hem obtingut en la majoria, i en les dues sèries, reaccions negatives o feblement positives. Com ja hem fet notar, en els sans de la sèrie B, la proporció de resultats negatius és més elevada que en la A, i en les dues, no es veu relació dels resultats amb l'estat alèrgic.

En els nens vacunats amb BCG en les dues sèries, el nombre de nens amb reacció positiva és més elevat, especialment en la A, i els resultats no tenen relació amb l'estat alèrgic. Així, tenim observacions d'alèrgia negativa examinada fent les reaccions intracutànies fins a la solució 1×10 de tuberculina antiga de Koch amb reacció de Meinicke positiva, i inversament, en una nena de set anys, vacunada per via cutània, l'alèrgia va ésser positiva als dos mesos, essent negativa la reacció de Meinicke. La disparitat entre els resultats de l'alèrgia i la reacció, en malalts i sans, fa creure que la reacció de Meinicke no és una prova d'infecció, sinó de l'existència en la sang d'anticossos l'especificitat dels quals ha d'ésser estudiada en noves sèries d'assaigs.

*Laboratori Bacteriològic Municipal.
Barcelona.*

BIBLIOGRAFIA

- E. Meinicke*, Serologie der Tuberkulose. *Klin. Woch.*, n.º 7, 1934.
- E. Meinicke*, Eine neue Serumreaktion auf Tuberkulose. *Klin. Woch.*, n.º 23, 1934.